

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžrk/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 1017202009
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1017202009.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej PhD., v právnej veci žalobcu: Divadlo Nová scéna, so sídlom Živnostenská 1, 812 14 Bratislava, IČO: 00 164 861, zastúpený: GARANT PARTNER legal, s. r. o., so sídlom: Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 36 856 380, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, so sídlom Ružová dolina 27, 821 09 Bratislava, za účasti: 1/ Okresná prokuratúra Bratislava I, so sídlom Kvetná 13, 820 05 Bratislava, 2/ Mestská časť Bratislava - Staré Mesto, so sídlom Vájanského nábrežie 3, 814 21 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Upo 48/17-BPR zo dňa 05. októbra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/241/2017-73 zo dňa 8. októbra 2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č. k. 5S/241/2017-73 zo dňa 8. októbra 2019 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd zrušil rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor opravných prostriedkov č. Upo 48/17-BPR zo dňa 5. októbra 2017 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného“, „napadnuté rozhodnutie“) v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor č. Z-8651/2016 zo dňa 9. júna 2017 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“), vec vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania. Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu podané proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktoré zároveň potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaný vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I č. Pd 136/16/1101-5 zo dňa 24.10.2016 a zrušil zápis v

celom rozsahu opatrenie katastrálneho odboru č. k. Z-8651/16 zo dňa 08.07.2016 pod položkou zmien č. 6426/16, ktorým katastrálny odbor vykonal zápis vlastníckeho práva Slovenskej republiky - Divadlo Nová scéna k stavbe „II. Etapa opravy a modernizácie divadla Novej scény“ objekt: SO 305 - Zadné javisko, s celkovou pôdorysnou plochou 272 m², na list vlastníctva č. 3320, katastrálne územie Staré Mesto.

2. Krajský súd v dôvodoch rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1, § 3 ods. 1 písm. c/, § 6 ods. 1, § 177 ods. 1 SSP, čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, § 1 ods. 1, § 6 ods. 1 písm. c/ bod 2, § 34 ods. 1, § 36 ods. 1, 2, § 42 ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 46 ods. 7 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam /katastrálny zákon/ (ďalej ako „zákon č. 162/1995 Z. z.“), § 43a ods. 2, § 82 ods. 1, § 139b ods. 5 staveného zákona, § 2c zákona o obecnom zriadení a vyhlášky č. 31/2003 Z. z., § 3 ods. 5, § 32 ods. 1 a § 47 ods. 3 správneho poriadku a uviedol, že v danom prípade bolo úlohou súdu v kontexte námietok žaloby, vyjadrenia žalovaného a účastníkov konania posúdiť rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového orgánu zo dňa 09.06.2017 potvrdil či vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, či toto je preskúmateľné čo do dostatku dôvodov a či postup, ktorý mu predchádzal, je zaťažovaný takými vadami ako tvrdí žalobca.

3. Správny súd z administratívneho spisu zistil, že prvostupňovému orgánu bol dňa 03.05.2016 doručený žalobcov návrh na zápis práva k nehnuteľnosti záznamom podľa § 34 zákona č. 162/1995 Z. z., registrovaný pod č. Z-8651/16. Prvostupňový orgán vykonal zápis predložených listín a geometrického plánu do operátu katastra nehnuteľností dňa 08.07.2016 pod položkou zmien č. 6426/16 na LV č. XXXX a XXXX, kat. ú. P. L.. Dňa 28.10.2016 obdržal prvostupňový orgán protest prokurátora č. Pd 136/16/1101-5 zo dňa 24.10.2016 proti uvedenému záznamu práv k novej stavbe bez súpisného čísla. Z návrhu žalobcu zo dňa 02.05.2016 vyplýva, že stavba „II. Etapa opravy a modernizácie divadla Novej scény“ bola v roku 1991. Zo Zápisu o odovzdaní a prevzatí budovy alebo stavby - Oprava a modernizácia divadla NS - II. etapa Bratislava, SO 305 Zadné javisko, strojovňa VZT, sklady sa v popise uvádza, že „Stavebný objekt SO 305 je súčasťou stavby „Opravy a modernizácie divadla NS II. etapa. Tento objekt bol od základov dostavaný ako nový. Slúži pre uskladnenie rekvizít, pre strojovňu VZT č. 3 a rozvodňu mn.“

4. Krajský súd ďalej uviedol, že v podanom návrhu sa uvádza, že objekt SO 305 - Zadné javisko bol postavený na pozemkoch:

- parc. č. 8287, o výmere 2275 m², zastavené plochy a nádvoría, zapísané na LV č. XXXX, kat. ú. P. L., výlučný vlastník Hlavné mesta SR Bratislava - mestská časť Staré Mesto, vlastník má k uvedenému pozemku právny vzťah nájmu - nájomná zmluva č. 51/2004/322 z 22.12.2004,
- parc. č. 8289/3, o výmere 292 m², zastavané plochy a nádvoría, zapísané na LV č. XXXX, kat. ú. P. L., výlučným vlastníkom je SR - Divadlo Nová scéna,
- parc. č. 8290/2, o výmere 2 m², zastavané plochy a nádvoría, zapísané na LV č. XXXX, kat. ú. P. L., výlučným vlastníkom je SR - Divadlo Nová scéna.

5. Krajský súd konštatoval, že žalobca doručil prvostupňovému orgánu dňa 17.09.2001 vyhotovený Geometrický plán č. 04-202/2001 na zameranie stavby Zadné javisko Nová scéna, parc. č. 8287/2, 8289/2, 8290/2 a 8291/4, zmeny vyplývajúce z geometrického plánu boli čiastočne zapísané v katastri nehnuteľností, a to

- rozdelenie pôvodného pozemku a parc. č. 8289, zastavené plochy a nádvoría o výmere 548 m², zapísané na LV č. XXXX, kat. ú. P. L. na dva pozemky - pozemok s parc. č. 8289/1, zastavané plochy a nádvoría o výmere 533 m², pozemok s parc. č. 8289/2, zastavané plochy a nádvoría o výmere 15 m²

- rozdelenie pôvodného pozemku s parc. č. 8290, záhrada o výmere 149 m², zapísané na LV č. XXXX, kat. ú. P. L. na dva pozemky - pozemok s parc. č. 8290/1, záhrada o výmere 147 m², pozemok s parc. č. 8290/2, záhrada o výmere 2 m².

Prvostupňový orgán súčasne vykonal záznam, ktorým bol na LV č. 3320 zapísaný pozemok s parc. č. 8291/4 o výmere 212 m², zastavané plochy a nádvoría, pozemok, na ktorom je postavená budova bez

súpisného čísla. Ďalej na LV č. XXXX bola zapísaná stavba bez súpisného čísla, postavená na parc. č. 8287/2, 8289/2, 8290/2, 8291/4, budova pre kultúru a na verejnú zábavu (múzeum, knižnica a galéria) - Zadné javisko. Titul nadobudnutia: Rozhodnutie o nevyhovení žiadosti o určenie súpisného čísla, stavby zápisom do registra adres č. j. 2747/12732/2016/PRA/Bel z 09.03.2016, č. 612/95-H/61 Z-8651/16. Súčasne bolo do iných údajov na LV č. XXXX zapísané: zápis GP č. 04-202/2001 (ov. č. 237/2001), Z-864/16.

6. Správny súd ďalej uviedol, že z kolaudačného rozhodnutia nevyplýva, že je ním povolené užívanie samostatnej stavby Zadné javisko, ale sa ním povoľuje užívanie prestavaných priestorov II. etapy obnovy a modernizácie divadla Nová scéna ktorému tiež nebolo pridelené súpisné číslo v zmysle pokynov a usmernení pre orgány miestnej samosprávy a obce vydané Ministerstvom vnútra SR k vyhl. č. 31/2003 Z. z.

7. S poukazom na vyššie uvedené správny súd konštatoval, že stavba označená ako Zadné javisko nie je samostatnou stavbou, ale tvorí súčasť jestvujúcej stavby, nakoľko žalobcom z predložených dokladov nebola uvedená nehnuteľnosť označená za stavbu, nebolo jej pridelené súpisné číslo. Zároveň je potrebné uviesť, že z rozhodnutia zo dňa 10.04.1995, Obvodného úradu životného prostredia Bratislava I, jednoznačne vyplýva, že žalobcovi bolo povolené užívať prestavané priestory II. etapy obnovy a modernizácie divadla Nová scéna na Kollárovom námestí. Nakoľko dospel správny súd k záveru, že sa nejedná o samostatnú stavbu, žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol a podľa § 168 SSP žalovanému ani účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť

8. Proti rozsudku krajského súdu podal riadne a včas kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) písomným podaním zo dňa 09.12.2019 z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. e/ a písm. f/ SSP.

9. V kasačnej sťažnosti žalobca namietal, že výsledkom súdneho konania je arbitrárne rozhodnutie súdu, ktoré sa vôbec nezaoberalo vznesenými námietkami sťažovateľa. Sťažovateľ namietal neexistenciu riadneho odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorý má celkovo 12 strán (66 bodov odôvodnenia), v celom rozsahu ide o formálne opisovanie priebehu administratívneho konania a vyjadrení strán. Za najdôležitejšiu časť každého súdneho rozhodnutia je potrebné podľa žalobcu považovať tú časť, v ktorej súd priamo aplikuje právo na danú vec, hodnotí námietky strán, vykonáva právne logické posúdenie veci a prijíma právny záver. Krajský súd Bratislava podľa sťažovateľa v napadnutom rozhodnutí venuje takémuto právnomu jadru rozhodnutia iba dva body (63 a 64), 13 riadkov z dvanástich strán. Takéto odôvodnenie nie je možné podľa sťažovateľa považovať za odôvodnenie spĺňajúce základné ústavné atribúty kladené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR na spravodlivé súdne konanie, jednoznačne ide o vadu konania subsumovateľného pod § 440 ods. 1 písm. e/ SSP.

10. Podľa sťažovateľa súd sa vo svojom odôvodnení úplne vyhol zodpovedaniu odpovedí na námietky vznesené v žalobe žalobcom. Podľa sťažovateľa podaná žaloba celkom jednoznačne definovala dôvody žaloby. Namietal nepreskúmateľnosť, arbitrárnosť a zmätočnosť odôvodnenia rozhodnutí vydaných v správnom konaní správnymi orgánmi. Zároveň vzniesol námietku konania správnych orgánov v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. K tejto otázke podľa sťažovateľa úplne chýbala odpoveď súdu. Sťažovateľ ďalej uviedol, že dôvodom pre zamietnutie žaloby bolo iba to, že podľa súdu „sa nejedná o samostatnú stavbu“, on však namietal nepreskúmateľnosť, arbitrárnosť a zmätočnosť odôvodnenia rozhodnutí vydaných v správnom konaní správnymi orgánmi a zároveň vzniesol námietku konania správnych orgánov v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Z uvedeného podľa sťažovateľa vyplýva, že súd vôbec nekonštatoval nesprávnosť námietok sťažovateľa, no napriek tomu žalobu zamietol z dôvodu, ktorý je vo vzťahu k vzneseným námietkam žalobcu v podstate irelevantný.

11. Žalobca je toho názoru, že z bodu 64 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd

namiesto preskúmvavej činnosti v správnom súdnictve vstupuje do rozhodovacej právomoci iného správneho orgánu alebo všeobecného súdu a rozhoduje, prijíma závery namiesto neho vo veciach, ku ktorým nemá meritórnu rozhodovaciu právomoc ako správny súd. Správny súd musí citlivo vnímať hranicu medzi právomocou preskúmať správne rozhodnutia a výkonom rozhodovacej činnosti správneho orgánu alebo všeobecného súdu. Konkrétne povedané, správny súd nemá právo rozhodovať o tom, či je stavba vecou samostatnou alebo nie, je to vecou všeobecného súdu, resp. stavebného úradu. Správny súd prekročil podľa sťažovateľa medze svojej právomoci v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a prijal záver k otázke o vlastníckom práve kde prijal mimoriadne vážny záver o tom, že stavba nie je samostatnou stavbou, nepovažoval za potrebné vysporiadať sa v tomto smere s námietkami a právnym názorom vzneseným sťažovateľom v žalobe.

12. Ku kasačnej námietke nesprávneho právneho posúdenia veci sťažovateľ uviedol, že aby takýto dôvod mohol byť vôbec uplatnený, potom musí mať napadnuté rozhodnutie aspoň také odôvodnenie, z ktorého je právny názor súdu preskúmateľný. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia takú kvalitu nemá, právny názor ako taký nie je objektívne preskúmateľný, čo sťažovateľovi reálne zamedzuje i riadne využitie tohto odvolacieho dôvodu. To len podporuje správnosť použitia dôvodu v zmysle § 440 ods. 1 písm. e/ SSP. Ak je jediným dôvodom pre zamietnutie žaloby tvrdenie súdu o tom, že sa nejedná o samostatnú stavu, potom je potrebné poukázať na nesprávnosť právneho posúdenia veci, na ktorom je tento záver súdu založený. Súd k tomu v bode 64 uvádza iba jedinú vetu.

13. Nesprávne právne posúdenie veci spočíva podľa sťažovateľa v tom, že to či je nehnuteľnosť samostatná, alebo nie, určite nie je závislé od toho, či jej bolo alebo nebolo udelené súpisné číslo alebo či v dokumentácii bola nehnuteľnosť označená ako stavba, alebo nie. Pokiaľ súd odkazuje na vyššie uvedené, potom nie je jasné, ktoré skutočnosti a dôkazy z 63 vyššie uvedených bodov má súd na mysli a ako logicky dospel k záveru, že Zadné javisko nie je samostatnou stavbou. Súd nemôže ponechať na sťažovateľa, aby si sám domýšľal to, čo mal povinnosť vysvetliť súd. Žiadna zo skutkových okolností ani žiaden dôkaz totiž nevylučujú, že by Zadné javisko nemalo byť samostatnou stavbou. Súd rovnako bližšie nekonkretizoval, súčasťou ktorej stavby by údajne malo Zadné javisko byť.

14. Sťažovateľ ďalej vyjadril názor, že správny súd sa svojim rozhodnutím snažil zhojiť všetky vady rozhodnutí vydaných v administratívnom konaní žalovaným a prvostupňovým orgánom. Správny súd však v tomto prípade nie je orgánom rozhodujúcim o opravnom prostriedku v administratívnom konaní a takúto možnosť nemá. Ak má napadnuté rozhodnutie krajského súdu vadu, ktorou nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva, v takom prípade najmä zjavná arbitrárnosť rozhodnutia a nepreskúmateľnosť jeho odôvodnenia vo vzťahu k vzneseným žalobným námietkam, potom je podľa sťažovateľa nevyhnutné napadnuté rozhodnutie pre jeho nezákonnosť zrušiť.

15. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a sťažovateľovi priznal právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, resp. aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutia správnych úradov zruší, vec vráti na ďalšie konanie a sťažovateľovi prizná právo na úplnú náhradu trov kasačného konania a konania pred krajským súdom.

III.

Vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti

16. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

17. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním zo dňa 04.02.2020 vyjadrila ďalší účastník 1/. Z jeho vyjadrenia vyplýva, že rozsudok krajského súdu považuje za riadne odôvodnený, pričom z jeho odôvodnenia je zrejmé, že rovnako riadne bolo odôvodnené aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, preto s poukazom na ustanovenie § 461 SSP navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

18. Z vyjadrenia ďalšieho účastníka 2/ ku kasačnej sťažnosti zo dňa 30.01.2020 vyplýva, že s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu sa stotožňuje, považuje ho za vecne správny a riadne odôvodnený, preto žiadal kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

IV.

Konanie na kasačnom súde

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

20. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým vyhovel protestu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I č. Pd 136/16/1101-5 zo dňa 24.10.2016 a zrušil zápis vykonaný prvostupňovým správnym orgánom pod číslom konania Z-8651/16 z 08.07.2016 pod položkou zmien č. 6426/16, ktorým bolo zapísané vlastnícke právo žalobcu „II. Etapa opravy a modernizácie divadla Novej scény“, objekt SO 305 - Zadné javisko, na list vlastníctva č. 3320, katastrálne územie Staré Mesto.

21. Z obsahu kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sťažovateľ namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu, z obsahu ktorého podľa neho nie je zrejmé, že sa správny súd zaoberal ním vznesenými námietkami. Sťažovateľ taktiež namietol právne posúdenie veci krajským súdom, s ktorým sa nestotožnil a konštatoval prekročenie právomoci zo strany krajského súdu.

22. Po oboznámení sa s obsahom kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku správneho súdu, v súvislosti s námietkou nedostatočného odôvodnenia rozsudku správneho súdu kasačný súd konštatuje, že túto námietku nepovažuje za dôvodnú. Ak mal krajský súd za to, že z administratívneho a súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že žaloba je nedôvodná a túto skutočnosť uviedol v svojom rozsudku, samozrejme s odvolaním sa na skutkové zistenia a právne posúdenie veci s ich hoc aj stručným ozrejmnením, nevidí Najvyšší súd Slovenskej republiky dôvod na zrušenie rozsudku, ak sa s ním skutkovo a právne stotožňuje. V opačnom prípade by bol narušený princíp hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania.

23. Ako už bolo mnohokrát judikované, v odôvodnení rozhodnutia súdu je potrebné objasniť skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam.

24. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV.ÚS 112/05, I.ÚS 117/05).

25. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná

nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I.ÚS 50/04). Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd v čl. 6 ods. 1 zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, neustanovuje ale žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu - inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I.ÚS 52/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich bude v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania.

26. Pokiaľ žalobca tvrdil, že rozsudok správneho súdu nie je vo vzťahu k žalobným bodom riadne zdôvodnený, kasačný súd sa po oboznámení s obsahom súdneho, administratívneho spisu a odôvodnením rozsudku správneho súdu nestotožnil s názorom sťažovateľa. Podľa názoru kasačného súdu argumentácia, zdôvodnenie rozsudku správneho súdu reflektuje na argumenty uvádzané žalobcom v jednotlivých žalobných bodoch, keď správny súd zrozumiteľne, určite, presvedčivo a jednoznačne, i keď stručne uviedol právne a skutkové závery, na základe ktorých dospel k názoru, že správna žaloba a jej žalobné body žalobcu - sťažovateľa, nie sú dôvodné.

27. Kasačný súd súhlasí aj s právnym posúdením veci a s názorom správneho súdu vyplývajúcim z kontextu celého napadnutého rozsudku, najmä z jeho odsekov 63 a 64, z ktorých je jednoznačne zrejmé, že správny súd dospel k záveru, že objekt označený ako Zadné javisko nie je samostatnou stavbou, ale tvorí súčasť jestvujúcej stavby, čo vyplýva z obsahu kópie kolaudačného rozhodnutia vydaného Obvodným úradom životného prostredia Bratislava I, oddelenie Štátnej stavebnej správy a územného rozvoja, č. 612/95-11/61 z 10.04.1995, právoplatným dňa 10.05.1995, ktorým bolo povolené žalobcovi užívať prestavané priestory II. etapy obnovy a modernizácie divadla Novej scény na Kollárovom námestí, nie užívanie novej stavby Zadného javiska a tiež z kópie rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 2747/12732/2016/PRA/Bel z 09.03.2016, ktorým nebolo vyhovené žiadosti žalobcu o určenie súpisného čísla stavby zápisom do registra adries s odôvodnením, že ide o prístavbu, ktorou sa pôvodné budovy pôdorysne rozširujú a ktoré sú prevádzkovo spojené s týmito budovami. V kolaudačnom rozhodnutí bol žalobca poučený o možnosti podať proti nemu odvolanie a v rozhodnutí o neurčení súpisného čísla bol žalobca poučený o jeho preskúmateľnosti súdom, avšak žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by uplatnil svoje právo a namietal vyššie uvedené závery správnych orgánov o tom, že stavba Zadného javiska nie je novou stavbou, ale je prístavbou už existujúcej stavby. Kasačný súd zároveň zistil, že stavebným povolením odboru výstavby a územného plánovania Obvodného národného výboru Bratislava I. č. 327/3304/85/G-42 z 12.12.1985 bolo žalobcovi povolené uskutočnenie stavby II. etapa opravy a modernizácie divadla Novej scény na pozemkoch parcely č. 8287, 8291/3 k. ú. Q. na Kollárovom nám. pozostávajúca z objektov: 301 Oprava priestorov kaviarne Olympia, 302 Vstupné priestory a hľadisková časť, 303 Núdzové osvetlenia, 304 Povrazisko, 305 Zadné javisko, 306 Káblková prípojka 22 kV podľa § 66 zák. č. 50/1976 Zb.

28. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci kasačný súd zdôrazňuje, že právne posúdenie veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom nielen situácia „res iudicata“ tvorí rozhodovaciu prekážku, ale aj ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu ako relevantný precedens v súlade s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky vytvára zákonodarcom akceptovanú rozhodovaciu prekážku.

29. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

30. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci.

31. V súvislosti s ostatnou námietkou sťažovateľa, že správny súd prekročil medze svojej právomoci v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, keď prijal záver o tom, že stavba nie je samostatnou stavbou, kasačný súd uvádza, že v danej otázke správny súd nerozhodol, ale sa stotožnil s názorom správnych orgánov, pretože rovnako ako správne orgány nemal z obsahu administratívneho spisu preukázané, že objekt - Zadné javisko je samostatnou stavbou. Z administratívneho spisu vyplýva, že v rámci správneho konania bol žalobca vyzvaný na preukázanie tvrdenej skutočnosti (výzva zo dňa 24.05.2018 a z 27.06.2018), avšak na výzvy žalobca nereagoval a rovnako ani v súdnom prieskume na správnom súde svoje tvrdenie o samostatnosti stavebného objektu Zadného javiska nepodporil žiadnymi dôkaznými prostriedkami. V rámci posúdenia zákonnosti rozhodnutia žalovaného, resp. správneho orgánu prvého stupňa bolo zo strany správneho súdu nevyhnutné ustáliť, či žalobca svoje v žalobe obsiahnuté tvrdenie o samostatnosti predmetného objektu aj preukázal, s tým, že podľa správneho súdu a aj podľa súdu kasačného, dané tvrdenie žalobcom preukázané nebolo.

32. Nakoľko kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v kontexte kasačných námietok zistil, že žiadna z uvedených námietok nie je spôsobilá spochybníť závery krajského súdu obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí, kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

33. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že sťažovateľovi, ktorý nemal v kasačnom konaní úspech, právo na náhradu trov kasačného konania nevzniklo (§ 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP a contrario) a žalovaný právo na náhradu trov kasačného konania nepreukázal (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP). Z uvedených dôvodov súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov kasačného konania nepriznal.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.